07/09/2019

Η αγκαλιά του ορφανοτροφείου της Καλκούτας

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Όταν πρωτοφτάνει κανείς στην Καλκούτα, θαρρεί πως μεταφέρθηκε σε έναν άλλο πλανήτη, σε κάποιο παράλληλο σύμπαν. Δεν είναι μόνο η ανατριχιαστική φτώχεια που αντικρίζει, δεν είναι η μάζα των σκουπιδιών που απλώνονται παντού, δεν είναι το πλήθος των ανθρώπων κάθε ηλικίας που συνωστίζονται στους δρόμους και τα πεζοδρόμια. Στην Καλκούτα, η ζωή περπατάει χέρι-χέρι με τον θάνατο, οι ζωντανοί με τους νεκρούς, η κόλαση με μικρούς ισχνούς παραδείσους.

Εδώ, το θέαμα είναι οδυνηρό για τα μάτια και την ψυχή: **μανάδες που πλένουν τα παιδιά τους στα πεζοδρόμια αφού πριν έχουν απλώσει την όποια μπουγάδα κουρελιών, σκυλιά που τρέχουν με ανοιχτές μολυσμένες πληγές, άνθρωποι ξαπλωμένοι κατάχαμα** που δεν ξέρεις αν είναι ζωντανοί ή πεθαμένοι, παιδάκια που αναζητούν λίγη τροφή στα σκουπίδια μαζί με τα κοράκια.

Ό,τι και όσα κι αν γραφτούν για την «Πόλη της Χαράς», δεν αρκούν για να μεταφέρουν την απόγνωση, την έντονη θλίψη και το βαθύ προβληματισμό στα οποία βυθίζεται κανείς, όταν βουτηχτεί και με τις πέντε αισθήσεις σε αυτή τη μοναδική ατμόσφαιρα.

Κι έπειτα… όταν μετά τις εικόνες αυτές, τη σκόνη, τις αποπνικτικές μυρωδιές, ανοίγουν οι πόρτες του Ορφανοτροφείου Θηλέων «Θεοτόκος», νομίζεις ότι άνοιξαν οι πύλες του Παραδείσου:

Ο φροντισμένος κήπος με τα μυρωδάτα άνθη. Ο μικρός λαχανόκηπος που γεμίζει τα πιάτα των παιδιών με φρέσκα λαχανικά. Η λευκή εκκλησία που ανοίγει την πόρτα της σε όποιον επιθυμεί να βρει ηρεμία στην προσευχή. Τα χαμογελαστά προσωπάκια των καθαρών παιδιών που τρέχουν ξένοιαστα στην παιδική χαρά. Η μεγάλη αγκαλιά της αδελφής Νεκταρίας που χωράει την ιστορία κάθε παιδιού, τον πόνο του, τις ανησυχίες, τα όνειρά του.

Η αδελφή Νεκταρία, υπεύθυνη για όλα τα προγράμματα και τις υπηρεσίες που παρέχει η Φιλανθρωπική Οργάνωση της Ορθόδοξης Εκκλησίας, είναι και υπεύθυνη για τα 120 περίπου ορφανά που φιλοξενούνται στα Ορφανοτροφεία Θηλέων «Θεοτόκος» και Αρρένων «Άγιος Ιγνάτιος».

Και παρά τις ατελείωτες υποθέσεις που πρέπει να φέρει εις πέρας κάθε μέρα και χωρίς παύση, παραμένει παρούσα και διαθέσιμη για να ακούσει κάθε παιδί, μικρό ή μεγάλο, να το συμβουλεύσει, να το συνοδεύσει και να το αγαπήσει μειώνοντας όσο το δυνατό περισσότερο την απουσία της μητέρας ή και του πατέρα, που είτε λόγω θανάτου, είτε λόγω ανάγκης έπρεπε να αποχωριστεί.

Τα Ορφανοτροφεία, πέρα από στέγη, σίτιση και εκπαίδευση, παρέχουν κυρίως ασφάλεια, προστασία και αγάπη στα παιδιά. Τα πιο μικρά βρίσκουν μια οικογένεια στα πρόσωπα των μεγάλων, τα μεγάλα βρίσκουν συμπαράσταση για να διατηρούν τις ελπίδες τους και να κυνηγούν τους στόχους τους, μέχρι να τους πραγματοποιήσουν, και να θέσουν άλλους πιο μακρινούς, πιο υψηλούς.

Στο Ορφανοτροφείο, τα παιδιά παίρνουν τις απαραίτητες βάσεις για να συμπεριφέρονται με σεβασμό,

με ευγνωμοσύνη, με ειλικρίνεια και ταπεινότητα. Μαθαίνουν να γράφουν, να διαβάζουν, να μιλούν, αλλά και να παίζουν, να χορεύουν, να τραγουδούν και να ζωγραφίζουν. Με δυο λόγια, τα παιδιά δέχονται στο ορφανοτροφείο όλα τα εφόδια για να γίνουν ακέραιοι άνθρωποι με όνειρα και ελπίδα.

Σε αυτό το σημείο αξίζει να πούμε δυο λόγια για το νέο σχολείο που χτίστηκε από τη Φιλανθρωπική Οργάνωση της Ορθόδοξης Εκκλησίας, με σκοπό την εξασφάλιση της ολοκληρωμένης σχολικής εκπαίδευσης των παιδιών των Ορφανοτροφείων, αλλά και των γύρω αγροτικών περιοχών.

Η αναγκαιότητα αυτού του φιλόδοξου και δαπανηρού έργου πηγάζει από το γεγονός ότι λόγω αλλαγής της νομοθεσίας της Ινδίας, το υπάρχον κτήριο που στέγαζε το σχολείο «Αγιος Ιγνάτιος», όπου φοιτούσαν τα παιδιά, δεν πληρούσε πια τα απαραίτητα κριτήρια και τους κανόνες (βλ. www.ekotafilm.com). Έτσι το «Αγιος Ιγνάτιος» δεν μπορούσε να πάρει αναγνώριση από το τοπικό Υπουργείο Παιδείας, ώστε να προσφέρει στους μαθητές τη δυνατότητα να δίνουν τις πανινδικές εξετάσεις στο τέλος του Γυμνασίου. Σύνεπεια ήταν ότι οι μαθητές που τελειώνουν (ή θα τελείωναν τα επόμενα χρόνια) το Γυμνάσιο, μην έχοντας τη

δυνατότητα να περάσουν τις εξετάσεις στο σχολείο τους, θα ήταν αναγκασμένοι ή να σταματήσουν την εκπαίδευσή τους, ή να γραφτούν σε άλλα αναγνωρισμένα σχολεία, πράγμα δύσκολο έως και αδύνατο γιατί τα δίδακτρα είναι πολυ ακριβά και δεν μπορούν να καλυφθούν. Αυτή η κατάσταση γίνεται όλο και περισσότερο κρίσιμη, καθώς τα μικρότερα παιδιά των Ορφανοτροφείων πληθαίνουν.

Μοναδική λύση σε αυτό το θέμα, φάνηκε η κατασκευή ενός νέου εκσυγχρονισμένου σχολείου αναγνωρισμένου από το Υπ. Παιδείας, έτσι ώστε τα παιδιά να μπορούν να δίνουν τις εξετάσεις και να ολοκληρώνουν την εκπαίδευσή τους ομαλά.

ΦΩΤΟ: Στα εγκαίνια του νέου σχολείου στις 4 Μαΐου 2019 από τον Σεβ. Μητροπολίτη Σιγγαπούρης κ. Κωνσταντίνο.

Η υποστήριξη για την ολοκληρωση αυτού του έργου είναι ζωτικής σημασίας για τα ορφανά, γιατί από αυτό εξαρτάται σε μεγάλο μέρος η μελλοντική τους εξέλιξη, ανεξαρτησία και ποιότητα ζωής. **Και η παραμικρή σας βοήθεια είναι καλοδεχόυμενη γιατί επιτρέπει σε αυτά τα παιδιά**

να έχουν ένα όμορφο αύριο, χωρίς το φόβο να ξαναβρεθούν πεταμένα στους δρόμους της Πόλης της Χαράς.

Λήδα Κυπριώτου – Κείμενο δημοσιευμένο (5 Σεπτεμβρίου 2019) εκ μέρους του ιστοτόπου Αδελφότητος Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής ierapostoles.gr